

§

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж1 бр. 1111/18
22.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Александре Спирковске, председника већа, Зорице Јовановић и Драгице Савелић Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против туженог Предузећа за телекомуникације “Телеком Србија” а.д. из Београда, Таковска бр. 2, ради поништаја акта туженог о раскиду уговора, утврђења и враћања на рад, одлучујући о изјављеној жалби туженог против пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 1003/17 од 13.12.2017. године, по закљученој расправи пред овим судом 22.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 бр. 1003/17 од 13.12.2017. године у ставу један изреке, у делу става два изреке који се односи на утврђење, у делу става три изреке који се односи на враћање на рад и у ставу четири изреке и жалба туженог, у том делу, **ОДБИЈА СЕ**, као неоснована.

УТВРЂУЈЕ СЕ да је тужба тужиоца повучена у делу којим је тужилац тражио да тужени тужиоцу призна сва права по основу рада и да се тужени обавезе да тужиоцу призна сва права по основу радног односа, да је пресуда Првог основног суда у Београду П1 бр. 1003/17 од 13.12.2017. године у преосталом делу става два изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу призна сва права по основу рада и у преосталом делу става три изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу призна сва права по основу радног односа без дејства и **ОДБАЦУЈЕ СЕ** жалба туженог у делу који се односи на део става два изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 1003/17 од 13.12.2017. године којим је одлучено о тужбеном захтеву тужиоца за признање свих права по основу рада и у делу који се односи на део става три изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 1003/17 од 13.12.2017. године којим је одлучено о тужбеном захтеву тужиоца за признање свих права по основу радног односа.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 18.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака ове пресуде.

Образложење

Ставом један изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 бр. 1003/17 од 13.12.2017. године усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништен, као незаконит, акт туженог бр. 281096/60-2015 од 04.08.2015. године, којим се раскида уговор о обављању привремених и повремених послова бр. 218823/58-2015 од 15.06.2015. године, закључен између туженог и тужиоца.

Ставом два изреке утврђено је да је тужилац, по сили закона, засновао радни однос на неодређено време код туженог дана 01.07.2011. године, што је тужени дужан да трпи и призна му сва права по основу рада.

Ставом три изреке обавезан је тужени да тужиоца врати на рад, реинтегрише у процес рада, и призна му сва права по основу радног односа.

Ставом четири изреке обавезан је тужени, да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 187.500,00 динара, са затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, из свих разлога предвиђених одредбом члана 373 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11).

Тужилац је на расправи пред овим судом дана 22.05.2019. године повукао тужбу у делу наведеном у ставу два изреке ове пресуде, а тужени је пристао на повлачење тужбе тужиоца у наведеном делу, те је одлучено као у ставу два изреке ове пресуде (решење), применом члана 202 став 4 Закона о парничном поступку.

Испитујући правилност побијане пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је, као другостепени суд, нашао:

-жалба је, у преосталом делу, неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде, у потврђујућем делу, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би биле од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, у том делу.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је код туженог, у периоду од 01.11.2006. године до 31.07.2015. године, обављао привремене и повремене послове, по основу више закључених уговора, и то уговора о обављању привремених и повремених послова преко Омладинске задруге бр. 123752/12 од

01.11.2006. године, у оквиру Контакт центра у Дирекцији за мобилну телефонију, Сектора за бригу о корисницима Службе корисничког сервиса, на пословима телефонског пружања услуга и информација корисницима, у периоду од 01.11.2006. године до 30.04.2007. године; уговора о посредовању у Дирекцији за комерцијалне послове Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку резиденцијалној продаји Одељења Инфо центра, на пословима посредника-агента (агент Инфо центра), за период од 15.12.2009. године до 31.12.2009. године; потом, уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 180685/24 од 10.06.2011. године, који је закључен између странака, у Дирекцији за комерцијалне послове Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку бизнис продаје Службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, на пословима тестирања нових сервиса, у периоду од 01.07.2011. године до 30.11.2011. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 372867/35 од 29.11.2011. године у Дирекцији за комерцијалне послове Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку бизнис продаји Службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за продају сервиса бизнис корисницима, на пословима обучавања за рад на новим сервисима на организованим тренинзима, у периоду од 01.12.2011. године до 31.12.2011. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 411917/123 од 26.12.2011. године у Дирекцији за комерцијалне послове Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку бизнис продаји Службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, на пословима техничара сервисне подршке, у периоду од 01.01.2012. године до 15.06.2012. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 170256/10 од 11.06.2012. године у Дирекцији за комерцијалне послове Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку у бизнис продаји Службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, на пословима администратора за сервисну подршку, у периоду од 16.06.2012. године до 30.11.2012. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 350595/11 од 21.11.2012. године у Продаји и бризи о корисницима Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку бизнис продаји Службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, на пословима пружања техничке подршке бизнис корисницима, у периоду од 01.12.2012. године до 31.12.2012. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 376098/157 од 11.12.2012. године у Продаји и бризи о корисницима Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку у бизнис продаји и службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, на пословима администратора за техничку подршку сервиса бизнис корисника, у периоду од 01.01.2013. године до 30.04.2013. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 132393/36-2013 од 24.04.2013. године у Дирекцији за пословне кориснике, на пословима пружања техничке подршке бизнис корисницима, у периоду од 01.05.2013. године до 15.09.2013. године; анекса уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 191429/74-2013 (основни уговор о обављању привремених и повремених послова бр. 132393/36-2013 од 20.04.2013. године) од 17.06.2013. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за продају и бригу о пословним корисницима Службе за техничку подршку пословним корисницима Одељења за подршку функционисања система преноса, на пословима техничар за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, који се примењује од 01.07.2013. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 281425/38-2013 од 05.09.2013. године у Дирекцији за пословне кориснике

Функције за продају и бригу о пословним корисницима Сектора за бригу о пословним корисницима Одељења за подршку сервиса пословним корисницима, на пословима пружања сервисне подршке корисницима услуга Друштва, у периоду од 16.09.2013. године до 31.12.2013. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 426374/47-2013 од 24.12.2013. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за продају и бригу о пословним корисницима Сектора за бригу о пословним корисницима Службе за техничку подршку пословним корисницима Одељења за подршку сервиса пословним корисницима, на пословима техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, у периоду од 01.01.2014. године до 28.02.2014. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 46475/47-2014 од 10.02.2014. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за продају и бригу о пословним корисницима Сектора за бригу о пословним корисницима Службе за техничку подршку пословним корисницима Одељења за подршку сервиса пословним корисницима, на пословима техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, у периоду од 01.03.2014. године до 30.04.2014. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 123180/43-2014 од 08.04.2014. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за продају и бригу о пословним корисницима Сектора за бригу о пословним корисницима Службе за техничку подршку пословним корисницима Одељења за подршку сервиса пословним корисницима, на пословима пружања сервисне подршке корисницима услуга Друштва, у периоду од 01.05.2014. године до 30.06.2014. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 198111/41-2014 од 10.06.2014. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за продају и бригу о пословним корисницима Сектора за бригу о пословним корисницима Службе за техничку подршку пословним корисницима Одељења за подршку сервиса пословним корисницима, на пословима бриге о исправном раду сервиса и решавању проблема насталих у функционисању сервиса, у периоду од 01.07.2014. године до 31.10.2014. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 363697/44-2014 од 14.10.2014. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за продају и бригу о пословним корисницима Сектора за бригу о пословним корисницима Службе за техничку подршку пословним корисницима Одељења за подршку сервиса пословним корисницима, на пословима пружања подршке корисницима, тако што на захтев оператера или на основу директне комуникација са корисником решава проблеме у раду сервиса, у периоду од 01.11.2014. године до 31.12.2014. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 445150/46-2014 од 08.12.2014. године у Дирекцији за пословне кориснике на пословима техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, у периоду од 01.01.2015. године до 28.02.2015. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 54035/55-2015 од 11.02.2015. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за мала и средња предузећа Сектора за бригу о малим и средњим предузећима Службе Контакт центра Одељења за контакт са пословним корисницима, на пословима агента Контакт центра за пословне кориснике, у периоду од 01.03.2015. године до 30.06.2015. године; уговора о обављању привремених и повремених послова бр. 218823/58-2015 од 15.06.2015. године у Дирекцији за пословне кориснике Функције за мала и средња предузећа Сектора за бригу о малим и средњим предузећима Службе Контакт центра Одељења за контакт са пословним корисницима, на пословима пружања информација корисницима и евидентирање захтева, у период од 01.07.2015. године до 31.08.2015. године, када је актом туженог бр. 281096/60-2015 од 04.08.2015. године, раскинут овај

уговор о обављању привремених и повремених послова бр. 218823/58-2015 од 15.06.2015. године, због престанка потребе за обављањем послова, након чега је тужилац засновао радни однос код послодавца "Sequester Employment" доо Београд, на одређено време, за обављање послова агента Контакт центра, за пословне кориснике у Београду. Стога је првостепени суд, на основу резултата изведених доказа, утврдио да је тужилац у наведеном периоду радио послове: тестирања нових сервиса, обучавања за рад на новим сервисима на организованим тренинзима, техничара сервисне подршке, администратора за сервисну подршку, пружања техничке подршке бизнис корисницима, администратора за техничку подршку сервиса бизнис корисника, пружања техничке подршке бизнис корисницима, техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, пружања сервисне подршке корисницима услуга Друштва, бриге о исправном раду сервиса и решавању проблема насталих у функционисању сервиса, пружања подршке корисницима тако што на захтев оператера или на основу директне комуникације са корисником решава проблеме у раду сервиса, техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, агента Контакт центра за пословне кориснике, агента Контакт центра за пословне кориснике, пружања информација корисницима и евидентирање захтева, те да је радио исту врсту послова као и запослени на неодређено време код туженог, а који послови су се обављали код туженог у оквиру систематизованих радних места код туженог, по тада важећој систематизацији.

Међу парничним странкама је учињено неспорним да је тужилац у периоду почев од уговора о обављању привремених и повремених послова од 10.06.2011. године до престанка обављања послова дана 15.08.2015. године био радно ангажован код туженог, а не преко Омладинске задруге.

Имајући у виду да је у конкретном случају утврђено да је тужилац у периоду од 01.07.2011. године до 15.08.2015. године, по основу више уговора о обављању привремених и повремених послова, закљученим са овде туженим, обављао послове: тестирања нових сервиса, обучавања за рад на новим сервисима на организованим тренинзима, техничара сервисне подршке, администратора за сервисну подршку, пружања техничке подршке бизнис корисницима, администратора за техничку подршку сервиса бизнис корисницима, техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, пружања сервисне подршке корисницима услуга, техничара за сервисну подршку и контакт са пословним корисницима, пружања сервисне подршке корисницима услуга Друштва, бриге о исправном раду сервиса и решавању проблема насталих у функционисању сервиса, пружања подршке корисницима, агента Контакт центра за пословне кориснике, а који послови су све послови из делокруга систематизованих радних места код туженог, тада важећим актима туженог, и то у оквиру Функције за бригу о корисницима Сектора за подршку бизнис продаји Службе техничке подршке бизнис клијентима Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима и у оквиру истог радног места: координатор Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, техничар сервисне подршке, инжењер за техничку подршку сервиса бизнис корисницима и асистент првог степена за техничку подршку сервиса, као и у оквиру Функције за мала и средња предузећа Сектора за бригу о малим и средњим предузећима Службе Контакт центра Одељења за контакт са пословним корисницима и у оквиру радног места: руководилац Одељења за контакт са пословним корисницима, стручни сарадник за бригу о пословним корисницима, сарадник за бригу

о пословним корисницима, агент Контакт центра за пословне кориснике, референт за бригу о пословним корисницима и главни супервизор Контакт центра, такође, имајући у виду да је тужилац у наведеном периоду радио код туженог, са пуним радним временом, и уз исплату зараде, првостепени суд је нашао да ови послови по својој природи и сврси не представљају привремене и повремене послове у смислу члана 197 Закона о раду, с обзиром да послодавац ове уговоре може да закључи само за послове који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години, а и да се у конкретном случају ради о пословима за чијим је обављањем постојала стална потреба и да сви уговори које је тужилац закључио са туженим садржински имају елементе уговора о раду, прописане чланом 33 Закона о раду, као и да је тужилац у континуитету обављао наведене послове у трајању дужем од 4 године, а који послови су из делатности послодавца, који су код туженог систематизовани, трајни и континуирани, то његов радни агажман има карактер радног односа, јер правну природу уговора не одређује назив уговора, већ суштина правног односа који је њиме заснован. Између закључених уговора странака нема разлике, због чега се сви они посматрају као један уговор. У супротном, по налажењу првостепеног суда, ако би се у случају обављања истоврсних послова код истог послодавца, у континуитету, сваки уговор третирао као посебан уговор омогућила би се злоупотреба права. Како је тужилац обављао код туженог, у периоду од 01.07.2011. године до 15.08.2015. године, послове који су трајни, континуирани и предвиђени Правилником о систематизацији код туженог, то указује да је тужени закључивањем појединачних уговора са тужиоцем злоупотребио право из члана 197 Закона о раду, а злоупотреба права је забрањена, у смислу члана 13 Закона о облигационим односима, те јој суд не може пружити правну заштиту.

Стога је првостепени суд, имајући у виду садржај радног ангажовања тужиоца, као и одредбу члана 32 Закона о раду, нашао да је овде тужилац код туженог засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад по уговору о привременим и повременим пословима закљученим дана 10.06.2011. године, и то ступањем на рад дана 01.07.2011. године, због чега је донео одлуку као у ставу два изреке ожалбене пресуде, а следом тога и да тужени тужиоца врати на рад, у складу са чланом 191 Закона о раду, као у ставу три изреке ожалбене пресуде. Полазећи од утврђеног чињеничног стања да је тужилац у периоду од 01.07.2011. године до 15.08.2015. године непрекидно радио на истоврсним пословима, да је радио послове пријава и решавања сметњи за бизнис кориснике и послове техничара сервисне подршке, првостепени суд је нашао да је без утицаја то што је тужени у оспореним уговорима мењао називе послова, јер се језичким изменама не може прикривати иста врста послова. С обзиром на заузети став у погледу захтева за утврђење из става два изреке ожалбене пресуде, првостепени суд је поништио, као незаконит, оспорени акт туженог од 04.08.2015. године, којим је раскинут наведени уговор о обављању привремених и повремених послова од 15.06.2015. године, закључен између парничних странака, и донео одлуку као у ставу један изреке ожалбене пресуде. При доношењу одлуке, првостепени суд је ценио приговор благовремености тужбе и нашао да је исти неоснован и да је тужба тужиоца благовремена, с обзиром да је рок за подношење тужбе из члана 195 Закона о раду почео да тече од дана достављања акта туженог од 04.08.2015. године о раскиду уговора о обављању привремених и повремених послова од 15.06.2015. године, односно од дана престанка рада тужиоца. Како је тужба поднета 24.08.2015. године, а тужиоцу је престао рад код туженог 14.08.2015. године, првостепени суд је нашао да је

тужба тужиоца поднета у року из члана 195 Закона о раду.

Ради употпуњавања чињеничног стања, овај суд је, као другостепени, одржао расправу, на основу овлашћења из одредбе члана 383 став 4 Закона о парничном поступку, па је оценом свих изведених доказа посебно, и у вези једних са другим, применом члана 8 Закона о парничном поступку, утврдио правно важне чињенице за одлуку у овој парничној ствари.

Према члану 197 став 1 Закона о раду (“Службени гласник РС, бр. 24/05, са новелама), који је меродаван пропис у конкретном случају, послодавац може за обављање послова који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години да закључи уговор о обављању привремених и повремених послова са: 1) незапосленим лицем; 2) са запосленим који ради непуно радно време – до пуног радног времена; 3) корисником старосне пензије.

Према члану 32 Закона о раду, уговор о раду закључује се пре ступања запосленог на рад, у писаном облику. Ако послодавац са запосленим не закључи уговор о раду у складу са ставом 1 овог члана, сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад.

Међу парничним странкама, на расправи пред овим судом, није било спорно (записник овог суда од 22.05.2019. године) да су послови које је тужилац обављао били систематизовани, како је то утврдио првостепени суд, и да су послови које је континуирано тужилац обављао код туженог техничар сервисне подршке и контакт са пословним корисницима у оквиру Одељења за подршку сервиса бизнис корисницима, као одељењу које се бави основном делатношћу туженог, да се радило о истоврсним пословима.

Дакле, према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, које наводи жалбе туженог не доводе у сумњу, тужилац је код туженог, почев од 01.07.2011. године до 15.08.2015. године, радио непрекидно на систематизованим, предвиђеним Правилником о систематизацији туженог, трајним и континуираним, истоврсним пословима, послове за чијим обављањем је постојала стална потреба. У том периоду, тужилац је са туженим сукцесивно закључио више уговора о привременим и повременим пословима. Први уговор о привременим и повременим пословима тужилац је са туженим закључио 10.06.2011. године, и то за период од 01.07.2011. године, а најдуже до 30.11.2011. године, и у наведеном периоду и радио код туженог, а, након тог уговора, и уговор о привременим и повременим пословима од 29.11.2011. године, за период од 01.12.2011. године.

Имајући у виду да ови послови код туженог нису привремени, нити повремени, што потврђује и рад тужиоца на овим пословима дуже од 120 дана, посебно чињеница да је тужилац, између осталих, први уговор и закључио за период дужи од 120 дана, за период од 01.07.2011. године до 30.11.2011. године, и у том периоду и радио код туженог, то упућује, супротно наводима жалбе да се радило о привременим и повременим пословима, на постојање радног односа, са свим елементима који чине његов садржај, што је, такође, утврђење првостепеног суда, који правилно налази да правну природу уговора не одређује његов назив, већ суштина правног односа који је

њиме заснована, да између закључених уговора странака нема разлике, због чега се они посматрају као један уговор, и да би се у супротном, ако би се у случају обављања истоврсних послова код истог послодавца, у континуитету, сваки уговор третирао као посебан уговор, омогућила злоупотреба права. Првостепени суд је правилно закључио да је тужени доношењем оспореног акта, кроз раскид уговора, покушао да радни однос тужиоца представи као рад ван радног односа, док у суштини тужилац није имао прекида у раду у обављању послова код туженог, који су трајни, континуирани и предвиђени Правилником о систематизацији туженог, што упућује да је, закључивањем појединачних уговора са тужиоцем, тужени злоупотребио право из цитираног члана 197 Закона о раду. Злоупотреба права је забрањена (члан 13 Закона о облигационим односима) и суд јој не може пружити правну заштиту, како је правилно закључио првостепени суд.

Имајући у виду садржај радног ангажовања тужиоца, првостепени суд је правилно закључио да је између странака заснован радни однос на неодређено време и правилно одлучио усвајањем тужбеног захтева као у потврђујућем делу ожалбене пресуде.

Код изложеног, доносећи ожалбену пресуду, у потврђујућем делу, првостепени суд је правилно применио материјално право, супротно наводима жалбе, а за своју одлуку је дао потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, у поступку жалбене контроле, у том делу.

Наиме, према посебним правилима о раду ван радног односа из члана 197 Закона о раду, послодавац може за обављање послова који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години да закључи уговор о обављању привремених и повремених послова са: незапосленим лицем, запосленим који ради непуно радно време-до пуног радног времена, или са корисником старосне пензије. Уговор о обављању привремених и повремених послова послодавац, према правилима из члана 198 Закона о раду, може да закључи са лицем које је члан омладинске или студентске задруге и које није старије од 30 година.

Из садржине наведених норми произилази да уговор о раду ван радног односа послодавац може да закључи са одређеним лицем само ради обављања послова који актом о систематизацији послодавца нису систематизовани, јер су ти послови по својој природи краткотрајни, трају најдуже 120 радних дана у календарској години, и повремени су карактера, зависно од тога да ли трају континуирано у једном временском периоду или с времена на време.

У циљу заштите права на рад, као основног људског права, одредбама члана 31 Закона о раду, одређено је да уговор о раду може да се закључи на неодређено или одређено време, а да се уговор о раду у коме није утврђено време на које се закључује сматра уговором о раду на неодређено време. При том, према правилима из члана 32 Закона о раду, уговор о раду закључује се пре ступања запосленог на рад, у писаном облику, а уколико послодавац са запосленим не закључи уговор о раду на начин прописан ставом један сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад.

У конкретном случају, тужилац је у периоду од 01.07.2011. године до 15.08.2015. године, до доношења оспореног акта, на основу више сукцесивно закључених уговора о обављању привремених и повремених послова са туженим непрекидно обављао код туженог истоврсне послове из описа послова систематизованих Правилником о систематизацији радних места код туженог, важећем у утуженом периоду. Назначени уговори закључени су противно правилима из члана 197 Закона о раду, јер су закључени за обављање послова који не представљају привремене и повремене послове, па обављани рад тужиоца код туженог има карактер радног односа, како правилно налази првостепени суд. Зато уговор о обављању повремених и привремених послова од 01.07.2011. године, односно први уговор који је закључен између странака, представља симулован (привидан) уговор, у смислу правила из члана 66 Закона о облигационим односима, јер се овим уговором прикрива уговор о раду као дисимулован, у смислу правила из члана 66 тачка 2 Закона о облигационим односима, који важи, јер су за његову правну ваљаност испуњени сви услови. Стога је, супротно тврдњи жалбе, првостепени суд правилно применио материјално право када је утврдио да је тужилац закључењем првог од ових уговора, који представља симулован уговор, засновао радни однос код туженог на неодређено време, од истог датума.

Код изложеног, незаконит је акт од 04.08.2015. године, којим је са тужиоцем раскинут уговор о обављању привремених и повремених послова од 15.06.2015. године, са даном 14.08.2015. године, јер се радни однос заснован на неодређено време може отказати од стране послодавца само из законом прописаних разлога из члана 179 Закона о раду.

Последица поништаја незаконите одлуке послодавца је реинтеграција запосленог, па је правилна и одлука у погледу тужбеног захтева за враћање тужиоца на рад, јер је донета правилном применом члана 191 Закона о раду.

Тужба за утврђење по правилу не застарева, али имајући у виду императивно процесно правило о судској заштити прописано одредбом члана 195 Закона о раду, рок од 60 дана за судску заштиту почиње да тече од дана достављања одлуке или обавештења на основу ког је ангажованом лицу престао рад код послодавца, јер је то моменат сазнања за повреду права. У конкретном случају, актом туженог од 04.08.2015. године тужиоцу је раскинут уговор о обављању привремених и повремених послова од 15.06.2015. године, са даном 14.08.2015. године, а тужбу у овој парници тужилац је поднео непосредном предајом суду дана 24.08.2015. године, у прописаном законском року, како је правилно нашао првостепени суд.

Код изложеног, неосновано се, с позивом на тврдњу да је у утуженом периоду тужилац по законито закљученим уговорима обављао рад ван радног односа, првостепена пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Потврђено је и решење о парничним трошковима, садржано у ставу четири изреке ожалбене пресуде, имајући у виду успех тужиоца у парници, у ком смислу је правилно првостепени суд, на основу одредаба члана 153 и члана 154 Закона о парничном поступку, обавезао туженог да тужиоцу накнади парничне трошкове које је имао, а овај суд је и обавезао туженог, на основу овлашћења из члана 165 Закона о парничном поступку, да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка, у износу

од 18.000,00 динара, за заступање на једном одржаном рочишту, према Адвокатској тарифи, имајући у виду и да је тужилац повукао тужбу у незнатном делу.

Из наведених разлога, на основу члана 383 став 4, у вези члана 202 став 4 и члана 390 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Александра Спирковска, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**